

خداحافظ رفقا

بینا داراب زند

سه شنبه بیست چهارم دی ۱۳۸۷

مدت ها بود که خیال کناره گیری از سردبیری و هیئت تحریریه سلام دمکرات داشتم. اما از آنجائی که نطفه آن را با دست خود بسته و از دوران نوپایی به حفظ و حراست از سلامتی اش پرداخته بودم، باور به استقلال و توانایی مقابله اش با جریانات انحرافی و ناسالم در چنین اوضاع حساس و بحرانی از مبارزه طبقاتی را بدون حضور و کنترل مستقیم خویش دشوار می پنداشتم. هر بار که زمینه ی این جدایی را آماده می کردم، اتفاقی می افتاد که بهانه ی به تعویق انداختن این اقدام را مهیا می ساخت و عدم تمایل به رهایی را در من تقویت می نمود.

در این چند سال جریانات سازشکار و فرصت طلبی که از نورافکنی این رسانه به گوشه های تاریک فعالیت هایشان در هراس بودند و آن را مزاحم پیشبرد طرح های سودجویانه ی خویش می پنداشتند، کمر به نابودی اش بستند. برای ایشان سخت بود که هم ادعای رهایی طبقه کارگر را داشته باشند و هم طرح های بعضاً خیانتکارانه ی خود به این طبقه را در ملاء عام به نمایش ببینند. پس در چند مرحله در جهت نابودی این رسانه و خاموش ساختن صحنه ی مبارزه طبقاتی، دست به اقدامات ناجوانمردانه ای زدند که من را نسبت به توانایی هیئت تحریریه سلام دمکرات در مبارزه با آن به تردید انداخت و در نتیجه از عملی کردن تصمیم خود نسبت به اعطای استقلال مورد نیاز این رفقا برای شکوفایی و بالندگی باز داشت.

اما امروز، پس از درگیر شدن با سلامت جسمی خود و هشدار پزشکان نسبت به عدم توانایی قلبم در تحمل خستگی ناشی از فعالیت شبانه روزی و خطر مرگبار فشارهای عصبی، مجبور به کناره گیری از مسئولیت های خود در "هیئت تحریریه سلام دمکرات" گشته ام. پس بدینوسیله از تمامی رفقای که تا به حال با ما همراه بودند خداحافظی کرده و به ایشان مژده می دهم که ترکیب فعلی "هیئت تحریریه سلام دمکرات" در هیچ مقطعی به توانمندی و سلامت ایدئولوژیکی که امروز دارد، نبوده است و مطمئن هستم که بدون حضور من نیز، دامنه ی فعالیت هایش روز به روز گسترده تر و کیفیت اطلاع رسانی اش با محتوایی عالی تر، همچنان به پیش خواهد رفت.

با آرزوی پیروزی طبقه کارگر

بینا داراب زند

۲۳ دی ماه ۱۳۸۷